

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 859: Tuy Có Đắc Nhưng Ất Quy Về Vô Sở Đắc

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 073)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cho nên tuy đắc mà ất quy về vô sở đắc. Rõ được lý này, liền biết không nên tồn tại ý nghĩ về pháp (pháp tướng), không nên tồn tại ý nghĩ về được (đắc tướng).】

“Bát Nhã Tâm Kinh” chính là tổng cương lĩnh của Bát Nhã, “Kinh Kim Cang” là cương lĩnh, “Tâm Kinh” lại là cương lĩnh của “Kinh Kim Cang”, mà kết luận cuối cùng của “Tâm Kinh” chính là “Vô trí diệc vô đắc” (Không có trí cũng không có đắc). Thế Tôn quả thật đã đem chân tướng sự thật nói cho chúng ta biết một cách vô cùng viên mãn. Vô trí, quý vị có sao phải cầu trí? Vô đắc, quý vị có sao phải cầu đắc? Trí không cần phải cầu, nếu quý vị đem cái ý niệm cầu trí buông xả đi, thì chân trí tuệ liền hiện tiền. Vì sao vậy? Trí tuệ Bát Nhã là thứ vốn dĩ tự có đầy đủ (bỏn lai cụ túc) ở ngay trong tự tánh của quý vị, không phải từ bên ngoài đến.

Quý vị muốn cầu trí, đi ra bên ngoài để cầu, thì làm sao có thể cầu cho được? Những thứ cầu được từ bên ngoài, toàn bộ đều là chướng ngại. Chướng ngại gì? Đó là **Sở tri chướng**. Quý vị đi cầu, thứ quý vị cầu được gọi là Sở tri chướng; những danh văn lợi dưỡng mà quý vị cầu được đó chính là **Phiền não chướng**. Không cầu, thì chướng ngại liền không còn nữa; trí tuệ Bát Nhã xứng tánh, vạn đức vạn năng xứng tánh đều hiện tiền, công đức của tự tánh thật không thể nghĩ bàn!

Cho nên Phật dạy chúng ta là phải hướng vào trong tự tánh mà cầu. Phật pháp được gọi là “Nội học”, được gọi là “Nội minh”. Nội tức là hướng vào tâm tánh để cầu, không hướng ra bên ngoài cầu. Tâm tánh là gì? Là hướng đến chỗ “năng biến” mà cầu, đừng hướng đến chỗ “sở biến” mà cầu. Hướng trên cái

cảnh giới “sở biến” để cầu, thì sai rồi; phải hướng trên cái bản tánh “năng biến” để cầu, vậy thì chính là “hữu cầu tất ứng” (có cầu ắt có ứng) rồi.

Hôm nay chúng ta cầu, nhưng đối tượng đã bị nhầm lẫn, không biết hướng vào trong tự tánh để cầu, đạo lý này quý vị cần phải biết rõ. Cho dù là cầu được, thì cũng là vô sở đắc; được cái vô sở đắc, điều này trong “Kinh Kim Cang” giảng rất thấu triệt, phần trước chúng ta cũng đã giảng rất nhiều rồi.